

kend gemaakt voor het vervoer van aan impost onderhevige goederen. Art. 17 daarvan luidde: 'Om van het zout, de zeep, turf, ge- maal, binnen- en buitenlandsche brandewijnen, jenever, likeuren en wijnen, welke aan de landzijde der Verenigde Nederlanden zul- len worden uitgevoerd, de restitutie of afschrijving van den impost te bekomen, welke, in de respectieve wetten tot ophef van de be- lastingen op de evengemelde specien, bij eenen deugdelijken uit- voer van dezelve is toegezegd, zal deze uitvoer moeten geschieden langs de grenskantoren of uiterste wachten, in art. 1 vermeld'.

Daar wijnen en gedistilleerd tot de voornaamste Rotterdamse handelsartikelen hebben behoord, verwondert het ons niet, dat deze artikelen een aanmerkelijk deel van het voor landtransport aan- geboden goederenpakket hebben uitgemaakt. Hij draalt dan ook niet met zich op 1 december 1814 te wenden tot de hem zo prote- gerende president van de Kamer van Koophandel ⁵²). Hij verwijst in zijn brief naar bovenstaande publicatie en voegt er aan toe, dat voor het vervoer naar Duitsland twee grenskantoren zijn aange- wezen, nl. Westervoort en Schenkeschans. 'Daar nu de landtrans- porten door den aannaaderende winter, en door het ophouden der scheepvaart, reeds begonnen zijn en ik alreeds partijen wijn en ge- distilleerd te vervoeren bekomme, moet ik langs eerstgenoemde weg passeeren met de goederen, die na Kleef, Keulen, Koblenz, Maynz, Frankfort en Zwitserland gedestineerd zijn en daarvan de Bergsche tollén, tot merkelyk nadeel der Duijtsche kooplieden voldoen, die zij anders, indien er zich een kantoor te Berg en Daal ofte St. Anna bevond, konde sparen, te meer, daar deze weg ook veel spoediger is. Het is alzo van de grootste aangelegenheid voor de commercie dezer stad om alle de voordeelen de transporten te land betreffende voor hunne vrienden te bewerken. En het is alzo met vrijmoedig- heid, dat ik mij verpligt reken, U.Ed. dat ter kennisse te brengen en aan U.Ed. te verzoeken om het bij Zijne Exc. den Minister der Verenigde Nederlanden 't daar heen te willen dirigeeren, dat het Z. Exc. moge behage, om te Berg en Daal, ofte te St. Anne, voor de landtransporten der Impost subjecte goederen een grenskantoor op te rigten, ten einde aldaar deze goederen, evenals over Wester- voort zoude kunnen, en mogen worden uijtgevoerd'.

Inderdaad richt de Kamer zich op 5 december 1814 ⁵³) tot de Secretaris van Staat van Financien: 'Wij nemen de vrijheid Uwe Excellentie copie te zenden van een bij ons ingekomen adres van den